

Viðmerking

Bjørn á Heygum skuldi skammast

tí tað er hann og hansara líkar, sum eru útreiðslan og tann negativa saldoin á landsroknskapinum og ikki fiskarin, sum førir útflutningsvøruna til lands

Tað er nógv fyrri at hoyra og siggja Bjørn á Heygum í Sosialinum týsdagin biðja útróðrarmenn flyta av landinum, tí at teir eru »bara útreiðsla og negativ saldo á roknskapinum« í Føroyum. Mær tykir hetta vera rætt sum ta ferðina, ið tað segðist, at studentaskúlanæmingarnir í Hoydølum skrivu stilar um at avtaka fiskivinnuna í Føroyum, tí at hon var bara útreiðsla og kostaði so nógv í studningi.

Tað skuldu tit bara haft gjørt og síðan sæð, hvussu ið útflutningurin úr Føroyum tá hevði sæð út.

Tað eru fiskiskipini, ið færa ta rávøru til lands, sum gevur Føroyum útflutning. Og fingur skip og bátar tann pris, sum tey kundu t.d. við at selt fiskin uttanlands, hækkaði virði so nógv, at allir pástandirnir hjá Birni á Heygum komu at hanga í leysum lofti.

Men tann prísurin fæst ikki fyrri fiskin hjá førinum, tí at m.a. Bjørn á Heygum við lóg hevur kravt, at allur fiskur frá føroyskum skipum skal avreiðast í Føroyum. At prísurin kortini ikki enn er farin heilt í botn, er

bara útlendskum fiskakeyparum í Føroyum fyrri at takka. Og so dittar hesin tingmaðurin sær at tala um virðið á fiskinum, ið avreiðdur verður fyrri spottprís, tí at hann hevur gjørt tilíkar kappingaravlagandi lögir fyrri at hjálpa teimum á landi, sum kunnu fáa fiskin fyrri litið og lætt.

Nei, fiskurin, sum fiskimaðurin førir til lands, hevur størri virði í sær sjálvum enn tað, sum Bjørn á Heygum, John Petersen og onnur vilja geva honum. Tí vilja útlendingar fegnir sleppa og keypa henda fisk, men Bjørn forðar tí fyrri at fáa fiskin niður í virði, og síðan eru teir so frekir at brúka hetta lága virðið imóti fiski- og útróðrarmonnum.

Gevið okkum loyvi til at selja til tann, ið gevur besta prís, so skulu tit siggja, hvat virði ið fiskurin hevur, Bjørn og John og hvat ið tit allir eita.

Tað er føroyski keikanturin, ið tekur virðið frá fiskinum, og arbeiði uppi á landi, sum hevur brúk fyrri stuðli, ið tey siga verður givin fiskimønnum, og útreiðslan í hesum landi er

allar skrivstovurnar í Havn hjá Birni á Heygum og hansara líkum, sum liva av, at vit hava ein fiskaútlutning.

Og nú vil Bjørn á Heygum fara undir at flyta út fólk heldur enn fisk. Og hann vil leggja fyrri við útróðrarmønnum. Man maðurin vera klikkaður? Er tað upp-ruddingarnar, hann lovaði føroyingum, og dómara-kanningin, har hann sveik, ið hava gjørt hann í ørviti?

Klaksvikar Útróðrarfelag er 55 ár, og í øll hesi ár hava vit ikki verið úti fyrri so grovum áløpum sum teimum frá Birni á Heygum og John Petersen og stuðlum teirra, sum vilja taka inn-tøkutrygdina frá útróðrarmønnum og eksportera teir.

Føroyingar eiga at hjálpa Birni á Heygum John Petersen til eina pauðu, so at teir kunna koma fyrri seg aftur og kanska farið á eitt-hvørt skeið í virðisútrokningum fyrri vørur í friari kapping.

Frits Olsen, formaður í Klaksvikar Útróðrarfelag

Heimsins størsta jólagáva...

TILBOÐ
Fyrr kr. 500,-
Nú kr. 300,-

Í ár verður trongligt undir trænum

Frá 17. november til 31. desember 1997 er stovningargjaldið fyrri upprígt samband við Internet sett niður í 300 krónur.

P.S. Hevur tú longu atgongd til Netið men veitst ikki rættliga, hvat tú skalt finna uppá, kanst tú vitja jólamannin á <http://claus.com>

Halдарaskipan kann eisini teknast um <http://www.olivant.fo>

Telefonverk Føroya Løgtings

Postmoga 27 · FR-110 Tórshavn · Tlf: 1 1433

Bræv frá manning á rækjutrolara

Viðvíkjandi orðaskiftinum, ið hevur tikið seg upp, í samband við møguligan skattalætta til okkara, hava vit hesar viðmerkingar, við vón um eina sakliga viðgerð av málinum

Føroyska rækjuvinnan stendur á einum gravarbakka í dag. Verður einki munagott gjørt nú, fer hendan vinnan í søguna. Tað er harmiligt, tí vinnan tyngir ikki um grunnar okkara, men er hetta ein vinna, sum við áhaldandi treystni, er upp-arbeidd síðan 1969, tá ið føroyingar, sum teir fyrstu, royndu seg í hesi vinnu.

Eingin torir, ella hevur ráð, at gera nýløgur í hesa vinnu. Eitt rækjuskip er farið úr flotanum í ár. Eitt hevur skift navn og hini rilla á gravarbakkanum.

Sum kunnugt hava føroyskir fiskimenn ein av bestu sáttmálum í heiminum, men allikavæl hava familjumenn ikki ráð at leggja heima ein tús, sjálvt um teir hava baldrast á havinum í 3/4 ár.

Tá uppperðin einaferð kemur, einar 2 mánaðir eftir at teir eru heimkomnir og skattur o.a. er tikið av, eru teir bert javnfríðir, um væl stendur til.

Hetta er ikki at bjóða fólk í hesum tíðum, hvar so nógv tilboð eru á landi. Tað visir seg eisini, at ungir menn fara ikki á sjógvinn í dag, uttan teir als einki finna á landi. Hetta viðførir, at tað er ikki tað best roynða fólk-ið, ið vil fara á sjógvinn, sum so aftur ger at skip okkara ikki verða mannaði so effektivt, sum tey kundu verið.

Men teir fara harafturimóti við skipum hjá okkara grannatjóðum, sum hava forstáls fyrri sjófólki og við, síðani hava givið teimum ymsar sømdir + ein fleiri ferðir stórra skattalætta enn her er talan um.

Hetta at so Ingeborg og Karl ætla í verkfall, tí okkum stendur í boði hesar sjálvsögdu sømdir, er púra óhoyrt. Hetta er als ikki til nakran sóma fyrri tey, og vit duga als ikki at skilja hetta, tí tey skuldu jú sum so verið okkara stuðlar.

Hvi fóru tey ikki í verkfall, tá t.d. timburemenn fingi ein stóran skattalætta, tá ið teir fóru av landinum at arbeiða? Nei, tá hoyrdist ikki eitt graml. Vit meta okkum at verða í somu støðu sum teir, ella langt verri.

Sum kunnugt, eru fiskimenn frá øðrum tjóðum, t.d. Noreg, Canada og Island, ið vit leggja og veida saman við, nógv betur fyrri enn vit á øllum økjum.

Viðurskiptini hjá okkum eru so vánalig eftir hondini,

at tað verður verri og verri at manna skipini. Vit meina, at ein av orsökunum til áður nevnda er, at vit/FF, hava verið ov lítið avgjördir, í mun til lóggávuvaldið. Nú er ein møguleiki til at gera okkara rættindir galdandi, uttan at slaka ein tunma.

Hetta kemst kanska eisini av at sjófólk eru eitt lítið sigandi fólk, og sum ofta ikk gera nakran háva burtur úr sær, og tó sjáldan kemur í fjølmíðlarnar við sjónarmiðum fyrri sök okkara.

Eru tað verkafólk á landi, so eru tey beinanvegin villig til at fara í verkfall o.a. um eitt fimmoyna ella ein hálvan tíma yvirtíð. Úrslitið siggja vit so aftur við, at vit ikki eru kappingarførir á landi. Harvið verður ein stórt partur av okkara rá-fiskis útfluttur óvirkur.

Sjálvsagt bakka vit uppskotinum upp, við vón um, at tað kemur ígjøgnum, uttan ov nógv skerjingar og turbulens.

Ein ting ið aðrir vinnubólkar ganga serstakliga høgt uppi, er, at teirra fritíð og rættindir ikki verða rørd á nakran hátt, sum t.d. at krevja yvirtíð, um arbeiðið byrjar kl. 07.00 á morgni, istaðin fyrri kl. 08.00 osfr.

Hjá okkum er hetta heilt óðrvisi. Fara vit at rokna tímalønina út umboð, so verður hon ofta ógvuliga lág, í mun til uppi á landi, og burdi hetta tí verði eitt av teimum størstu viðmælunum til skattalætta.

Sum kunnugt er arbeiðstíðin soleiðis umboð hjá okkum:

1. Vit ganga 6 og 6, so vanligur arbeiðsdagur er 12 tímar, 7 dagar um vikuna. T.v.s. minimum 84 tímar um vikuna. Her er einki, ið eitur yvirtíðarískoyti.

2. Fyriuttan 84 tímar arbeiðsviku, bógva vit á arbeiðsplássinum og hava 24 tímars tilkallivakt, tá ið t.d. trolíð er skrátt, ella aðrir trupulleikar stinga seg upp.

3. At vit leggja vit á opnum havi ein stóran part av árinum, gera vit jú lítil og ónga nýtslu av teimum rættindum/service, eitt vælferðarsamfelag bjóðar sínum

borgarum.

4. Vit hoyra ikki útvarpið, men mugu gjalda fyrri at áa 4 A4 síður um vikuna við teimum neyvastu tíðindunum. Eisini mugu vit gjalda fyrri at fáa sjónvarpstíðindini á bandi, og tá eru tað tíðindi, sum vóru at hoyra fyrri ca. tveimum mánaðum síðani. Omaná alt hetta mugu vit gjalda fult útvarps- og sjónvarpsgjald heima.

Vit kundu blivið við at ført ymskar missir upp, sum t.d. ov lítið samband við familjuna og at vit liva í hægsta vandabólki o.s.fr.

Á henda hátt vilja vit heita á allar lögtingslimir um at geva hesum álvars-uppskoti tykkara fullan stuðul, og ikki lata tykkum tala av hótanum um verkfall v.m.

Heilsanin er frá manningunum á rækjubátum á fjarleiðum